

МАРСЕЛИН ДЕБОРД-ВАЛМОР ОБЕЗЛИСТЕН ВЕНЕЦ

Превод от френски: Гео Милев, 1922

chitanka.info

*Ще ида, ще ида с моя венец обезлистен
в градината вечно цъфтяща на моя баща;
и там ще излея душата си болна и чиста:
баща ми е лекар на болките и на скръбта.*

*Ще ида, ще ида — и с сълзи поне ще му кажа:
„О, виж ме, аз страдам...“ И в своята милост без
край
над мене той взор ще склони, и по бузите влажни,
по бледото чело детето си той ще познай.*

*И той ще ми каже: „О, мила душа угнетена!
Нима е земята за тебе нерадостна днес?
Душа, аз съм Бог: остани ти спокойна у мене;
ето твоето жилище, ето сърцето ми: влез!“*

*О, радост! о, милост! о, свято убежище! Татко!
Послуша ти своето чедо, ридаещо в страх!
С надеждата аз те намерих, след лутане кратко,
и в тебе намирам, което загубила бях.*

*Не ще ме отвъргнеш ти с мойта загубена хубост:
световната злоба небето не иска да знай.
Не ще обвиниш своето щедро дете ти във глупост,
че — без да продавам — отдала съм всичко докрай.*

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.